

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Mfv.I.10.157/2019/7.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke
. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
. Gál Attila bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
. Bori László Márk ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
. Méhes László

A per tárgya: rendkívüli felmentés jogellenességének
jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Miskolci Törvényszék 1.Mf.21.627/2018/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.701/2017/67.

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Törvényszék 1.Mf.21.627/2018/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - 15 nap alatt - 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 208.260 (kettőszáznyolcezer-kettőszázhatvan) forint felülvizsgálati eljárási illeték az államot terheli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2015. november 2-tól állt közalkalmazotti jogviszonyban az alperes jogelődjénél. Teljesítmény értékelő lapja szerint minősítése kiváló.
- [2] Jogviszonyát az alperes 2016. június 7-én kelt rendkívüli felmentéssel szüntette meg. Ennek indokolása szerint „2015. december hónapja óta több panasz érkezett munkahelyi vezetőjéhez, **P... B... J...** osztályvezetőhöz az Ön munkájára, illetve viselkedésére kollégáitól és a betegektől egyaránt.
 - Több beteg panaszolta, hogy Ön gumikesztyűvel masszírozta a betegeket, amikor az osztályvezető kérdőre vonta Önt, azt tagadta.
 - 2016. június 2. napján a neurológiai osztály betegei jelezték az Önt váltó kolléga, dr. **K... K... K...** gyógymasször irányába, hogy örülnek a személyi változásnak, mert az Ön munkájával elégedetlenek, visszajelzéseiket a kezelés során nem veszi figyelembe, munkája szakszerűtlen. Az osztályvezető, illetve rutinosabb kollégái segítő szándékkal igyekeztek Önt tanácsokkal, segítséggel ellátni, ez már a korábbi panaszok esetén is így történt. Ön a segítő szándék miatt megsértődött több alkalommal, így a múlt héten is, megtagadta munkahelyi vezetője és kollégái utasításának, illetve tanácsainak végrehajtását.
 - Másnap, 2016. június 3-án Ön felkereste a neurológiai osztályon fekvő betegeket, és őket a panaszok miatt számon kérte. A kórteremben más betegek előtt Ön felelősségre vonta a kiszolgáltatott betegeket miért nem elégedettek az Ön által nyújtott masszázzsal, megkérdezte a betegektől, hogy „törjem magába az ujjaimat?”.
 - Viselkedése és hangneme egészségügyi dolgozóhoz egyaránt méltatlan volt.
 - A betegek 2016. június 6. napján azzal fordultak dr. **K... G...**hoz, a neurológiai osztály osztályvezető főorvosához, hogy őket az Ön édesapja a hétvége folyamán a panaszok, visszajelzések miatt telefonon keresztül számon kérte, sőt megfélemlítette,

megfenyegette.

- A betegek nevét, elérhetőségeit az Ön édesapja kizárólag Öntől tudhatta meg." A rendkívüli felmentés a felperes terhére róttá, hogy számos alkalommal engedély nélkül elhagyta a munkaterületét, munkaidejében személyesen és telefonon egyaránt elérhetetlen volt.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [3] A felperes keresetében a rendkívüli felmentés jogellenességének megállapítását, elmaradt jövedelme megtérítését, valamint egyéb kárának (járadék, tagdíj, munkáltatói igazolások időben történő kiadásának elmaradása) megtérítését kérte, hivatkozva arra, hogy munkahelyén „idegileg” kikészült.
- [4] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Hivatkozása szerint a munkáltatói intézkedésben foglaltak valósak, okszerűek, világosak, a rendkívüli felmentés jogalapozott és jogszerű volt.

Az első- és másodfokú ítélet

- [5] A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.701/2017/67. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy a közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeként fizessen a felperes részére elmaradt jövedelmet, valamint kártérítést és perköltséget.
- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletében hivatkozott a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (továbbiakban: Kjt.) 25. § (2) bekezdés g) pontjára, valamint a Kjt. 33/A. §-ban foglaltakra.
- [7] Az elsőfokú bíróság ítélete részletesen tartalmazta a tanúvallomásokat, illetve konkrét indokát adta, hogy a felperes bizonyítási indítványai közül melyeket és milyen indokkal utasított el.
- [8] Az ítélet szerint a bíróság nem találta okszerűnek a felperes gumikesztyűben történt masszírozására való hivatkozást, mivel a meghallgatott tanúk egybehangzóan nyilatkoztak arról, hogy nincs jogszabályi tiltás erre nézve. Nem hivatkoztak arra sem, hogy ezt munkáltatói utasítás tiltotta volna. A felperes korábban is kérte ennek bizonyítását, de a munkáltató nem rendelt el ezzel összefüggésben vizsgálatot, így nem nyert igazolást a gumikesztyűben történt masszírozás. Ennek bizonyítottsága esetén sem minősülne ez azonban olyan kötelezettségszegésnek, amely megalapozná a rendkívüli felmentés okszerűségét.
- [9] Nem volt okszerű a rendkívüli felmentés abban a körben sem, hogy a felperes munkájával a betegek elégedetlenek lettek volna. A felperes tevékenységének megítélése szakmai kérdés, az általa végzett masszírozás szakszerűségének megítélése nem tartozhat a

betegek kompetenciájába.

- [10] Az eljárás során nem nyert kétséget kizáróan bizonyítást, hogy az érintett betegek nevét, elérhetőségeit a felperestől tudta meg az édesapja, az erre történő utalás a rendkívüli felmentésben is csak feltételezés. A felperes apja 2016. június elején A....ban tartózkodott, így közvetlen ráhatása nem lehetett a felperesnek az ő tevékenységére.
- [11] Nem nyert bizonyítást, hogy a felperes „számos alkalommal” engedély nélkül hagyta el a munkaterületét, munkaidejében elérhetetlen volt személyesen és telefonon egyaránt, a masszázshoz felettese többszöri figyelmeztetése ellenére gumikesztyűt és szájmaszkot használt.
- [12] A felperes maga sem vitatta, hogy egy alkalommal, ebédidőben valóban átment a kórház területén lévő másik osztályra, és nem kért előzetes engedélyt arra, hogy elhagyja a munkaterületet, csak kollégáját tájékoztatta erről. A kötelezettségszegések elkövetéséről történt tudomásszerzést követően a felperes meghallgatása, az eset kivizsgálása nem történt meg.
- [13] Azt a felperes sem vitatta, hogy 2016. június 2-án, munkaidő után meglátogatta **G... L... és F... J...** betegeket az osztályon. Arra adat nem merült fel, hogy ez kifejezetten tiltva lett volna. A betegek által elmondottakról írásbeli jelentést készített **Ny... A...**, majd átfogalmazta azt jegyzőkönyvi formába, így az nem a szó szerinti nyilatkozatokat tartalmazza, bár megtörtént az utólagos jóváhagyása. Az érintett betegek írásban tett nyilatkozatai nem felelnek meg a látogatás során szó szerint elhangzottaknak, melyet a hangfelvétel bizonyít.
- [14] A bíróság megítélése szerint a felperes nem valósította meg olyan kötelezettségszegést, amely a jogviszony rendkívüli felmentéssel történő megszüntetését megalapozta volna.
- [15] A közalkalmazottak tekintetében is alkalmazandó a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban: Mt.), amelynek 82. §-a rendelkezik a munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeiről. Erre figyelemmel számolta ki a bíróság a felperest megillető járandóságokat.
- [16] Az alperes fellebbezése és a felperes csatlakozó fellebbezése folytán eljáró Miskolci Törvényszék 1.Mf.21.627/2018/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a felperes keresetét elutasította, és rögzítette, hogy az illetéket az állam viseli. Kötelezte a felperest együttes első- és másodfokú perköltség viselésére.
- [17] A másodfokú bíróság a felperes csatlakozó fellebbezésével összefüggésben elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a tényállás megállapítása helyes volt-e, vagy mellőzni kell egyes megállapításait.
- [18] Dr. **K... K... K...** tanúvallomása kapcsán ítélete ... oldalán megjegyezte az elsőfokú bíróság, hogy nem tudta mindenben aggálytalanul elfogadni az általa előadottakat, figyelemmel a ... sorszám alatt csatolt jegyzőkönyvben foglaltakra. Nem adott azonban

magyarázatot arra, hogy miért nem értékelte teljes körűen a vallomást, e bizonyíték kirekesztésére a törvényszék még részben sem talált indokot.

- [19] A közvetlenség elve folytán nem értékelhető kétséget kizáró bizonyítékként az írásban megtett nyilatkozat, azonban azok nem álltak ellentétben a többi tanú által elmondottakkal. Nincs jelentősége annak, hogy az elsőfokú bíróság ezeket az írásbeli nyilatkozatokat is értékelte, mert azok nélkül is ugyanaz a tényállás lenne megállapítható.
- [20] A felperes édesapjának tanúvallomását ugyancsak figyelembe vette a másodfokú bíróság, nem rekesztette azt ki a bizonyítékok köréből. Az értékelésnél azonban nagy jelentősége van nemcsak a hozzátartozói viszonyoknak, hanem annak, hogy a tanú a felperes munkaügyi vitájában tevékenyen közreműködött, meghatalmazott volt az alperes előtti eljárásban. A nyilatkozatot tehát csak annyiban lehet figyelembe venni, amennyiben a peradatok azt alátámasztják.
- [21] A perben az alperest terhelte a munkáltatói intézkedés indoka valós és okszerű voltának bizonyítása. A tanúvallomások és okirati bizonyítékok alapján megállapítható volt, hogy a betegek panaszkodtak, nem voltak elégedettek a felperes munkájával. Bizonyított az is, hogy az osztályvezető, és a rutinosabb kollégák segítő szándékú tanácsokkal, segítséggel látták el a felperest, de ő megsértődött, megtagadta azok végrehajtását.
- [22] Bizonyított, hogy a felperes a fekvő betegeket a panaszok miatt számon kérte más betegek előtt, felelősségre vonta őket, miért nem elégedettek a munkájával.
- [23] Fentieken túlmenően bizonyított, hogy a felperes édesapja telefonon megfélemlítette, megfenyegette a betegeket. Nevüket, elérhetőségeiket a felperes édesapja kizárólag a felperestől tudhatta meg. A bizonyítási kötelezettség a felperest terhelte azzal összefüggésben, hogy ki volt az a jó ismerős, aki az alperes munkavállalói közül az apát a történetekről informálta. Abból kell ugyanis kiindulni, hogy a betegek nevéhez, telefonszámához felperesnek volt hozzáférése, tehát ő tudta, hogy személy szerint kik azok, akiket a felperes egyébként a kórteremben is felkeresett, és számon kért.
- [24] Bizonyítási szándéka ebben a körben a felperesnek nem volt, mint ahogy azt a másodfokú tárgyaláson a törvényszék kifejezett kérdésére elő is adta jogi képviselője útján.
- [25] Az intézkedésben szerepel, hogy a felperes engedély nélkül hagyta el a munkaterületet, elérhetetlen volt személyesen, telefonon, valamint nem tartotta be a kezelésre írt időt. Ezeket a körülményeket az alperes nem bizonyította, mint ahogy a gumikesztyű használatát sem. A felperes részéről a szájmazsk igénybe vétele megállapítható volt, de a másodfokú bíróság álláspontja szerint ez önmagában az intézkedés okszerűségét nem támasztja alá.
- [26] Az egészségügyi intézmény működési rendjét, a kórházba vetett bizalmat a felperes magatartása súlyosan sértette már azzal, hogy miután megtudta munkaidőben, hogy a betegek részéről panasz van rá,

munkaidő után felkereste őket a kórteremben, számon kérve, hogy mi nem megfelelő az ő munkájában. Azt is kifejezésre juttatta, hogy „talán törjem magába az ujjamat?”. Annak tényét, hogy ez elhangzott, a betegek aláírt nyilatkozat és a tanúvallomások mindenben alátámasztják, ezt a meghatalmazott képviselő sem tette vitássá.

- [27] A másodfokú bíróság álláspontja szerint ez önmagában a Kjt. 33/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján az intézkedés jogszerűségét alátámasztaná, hiszen a felperes olyan magatartást tanúsított, amellyel a közalkalmazotti jogviszony fenntartását lehetetlenné tette.
- [28] Súlyosító körülmény, hogy kikerültek a betegadatok, és a felperes édesapja telefonon – a tényállásban megállapítottak szerint, amit egyébként a csatlakozó fellebbezés nem sérelmezett – fenyegette **G... L...t.** Olyan szinten megfélemlítette, hogy további megtorlástól tartott. Ez pedig még súlyosabbá teszi a magatartást, sérti a betegek személyes egészségügyi adatai védelméhez fűződő jogát.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

- [29] A felperes felülvizsgálati kérelmében a másodfokú ítélet megváltoztatását és az elsőfokú ítélet hatályában való fenntartását kérte azzal a változtatással, hogy az alperest kötelezze az elsőfokú ügyvédi munkadíjként 400.000 forint, valamint 110.000 forint másodfokú és 90.000 forint felülvizsgálati költség megfizetésére. Az Mt. 82. § (1) bekezdése alapján további 21.960 forint tőke megtérítését is kérte, annak 2018. december 3-tól a kifizetés napjáig terjedő késedelmi kamatával együtt.
- [30] A felülvizsgálati kérelem szerint a másodfokú bíróság kirívóan jogsértően értékelte a bizonyítékokat, megszegte ezáltal a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 206. §-a szerinti előírásokat. Tévesen állapította meg a tényállást, ebből adódóan helytelen jogi következtetést vont le.
- [31] Az alperes a fellebbezésében kizárólag a betegek munkaidő utáni meglátogatására és a felperes édesapja magatartására alapított felmentési okok tekintetében fellebbezett, egyébként illet nem terjesztett elő.
- [32] Dr. **K... K... K..., Ny... A... Zs..., P... B... J...** azt állították, hogy két beteg panaszkodott a felperesre, miszerint nem jól végezte a masszázst. A tanúk azonban azt elfelejtették hozzátenni, hogy figyelemmel kellett lenni a betegségekre, a gerincbántalmakra, stb., így pedig szakmai szempontokból nem lehetett a masszázst máshogy elvégezni, mint ahogy azt a felperes tette.
- [33] A másodfokú bíróság a felperes édesapjának vallomásából csak bizonyos részeket fogadott el, ezzel szemben az alperes alkalmazottai vallomását teljes egészében irányadónak tekintette

annak ellenére, hogy ezen személyek nem érdektelenek.

- [34] **P... B... J..., Ny... A...Zs...** és dr. **K... K... K...** által írt jegyzőkönyvekből a felperes nem kapott példányt. Amikor édesapja a rendkívüli felmentést követően bement a munkáltatóhoz, azt a tájékoztatást adták neki, hogy az igazgatóságnál olyan jegyzőkönyv nincs, amit a betegekkel aláíratnak volna. Ehhez képest 2010. novemberében hat darab ilyen jegyzőkönyv is előkerült.
- [35] Az alperes alkalmazásában álló tanúk nem voltak jelen, amikor a felperes a betegekhez a munkaidő után felment, nem hallották a köztük lezajlott beszélgetést, tehát semmilyen közvetlen észlelésük nem volt erről az eseményről. A bíróság mégis perdöntőként értékelte a vallomásukat.
- [36] A felperes a perben külön kérte, hogy a bíróság rendeljen ki szakértőt a jegyzőkönyvek elkészítési körülményeinek vizsgálatára, ezt azonban jogsértően elutasították. Ezen indítványát a felülvizsgálati eljárásban is fenntartotta a felperes.
- [37] Eljárásjogilag jogsértő, a közvetlenség elvébe ütköző az, hogy a bíróság írásban hallgatta ki a tanúkat. A perben egyik beteget sem hallgatták meg a Pp. szabályainak megfelelően, így az írásbeli vallomásuk figyelembe nem vehető, hiszen nem tudni, hogy milyen körülmények között készültek.
- [38] A felperes által készített hangfelvételből egyértelműen megállapítható, hogy mindvégig tisztelettudóan, kedvesen beszélt a betegekhez, többször is megköszönték az ő érdeklődését, semmilyen felháborodás vagy elutasítás nem volt a hangjukban.
- [39] A másodfokú bíróság jogsértően rekesztette ki a bizonyítékok köréből a felperes által készített hangfelvételt, és tévesen jutott arra az álláspontra, hogy a hangnemnek nincs jelentősége.
- [40] Önmagában az a körülmény, hogy egy kórházi alkalmazott a munkaideje után meglátogatja a betegeket, és udvariasan érdeklődik hogylétük felől, egyúttal megkérdezi, hogy a kezelést milyennek érzi, nem adhat alapot rendkívüli felmentésre.
- [41] A másodfokú bíróság téves megállapításokat tett a felperes édesapjának vallomását illetően is.
- [42] Ugyancsak jogsértő módon értékelte a másodfokú bíróság azt a körülményt, hogy a felperes adta ki édesapjának a betegek adatait, így a mobiltelefonjuk számát. Ha ez így lett volna, akkor érthetetlen, hogy a felperes édesapja miért vezetékes számon hívta fel **G... L...**t külföldről.
- [43] A másodfokú bíróság a felperes édesapjának, és így a felperesnek rója fel, hogy nem nevezte meg azt az ismerőst, akitől az információkat kapta az esettel összefüggésben. A felperes édesapja ennek a személynek megígérte, hogy nem adja ki személyazonosságát, akármi történjen is. Ez az ismerős ugyanis egy beteg, aki akkor a kórházban volt, és aki folyamatosan kezelés alatt állt, és ez a jövőben is feltehetően így lesz.
- [44] Alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a felperes kiadta a betegek telefonszámát, ehhez képest a felperes igazolta, hogy ez

nem történt meg. Ezen bizonyítékokat azonban a másodfokú bíróság eljárása során figyelmen kívül hagyta.

- [45] A Pp. 146. § (5) bekezdés c) pontja alapján nem volt jogszabályi akadálya annak, hogy a követelését a felperes az időközben esedékessé vált járadékokra kiterjessze, ez nem minősül keresetváltoztatásnak. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság döntése jogsértő.
- [46] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.
- [47] A következetes ítélkezési gyakorlat szerint jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az ítéleti tényállás iratellenes, téves, okszerűtlen, a logika szabályaival nyilvánvalóan ellentétes megállapítások rögzít (BH1994.639). Jelen esetben azonban ez nem történt meg.
- [48] A másodfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékelte. Az a körülmény, hogy ez nem tükrözi a felperes álláspontját, nem ad alapot felülvizsgálatra.
- [49] A bíróságok a bizonyítékok következetes értékelésével helyesen állapították meg, hogy a felperes munkaidő után számon kérte a betegeket, és ennek során kifejezésre juttatta azt a kérdést is, hogy „talán törjem magába az ujjamat?”. Ezen tényeket a felperes és meghatalmazottja sem vitatta.
- [50] Az alperes a felperes perköltség iránti igényét is megalapozottnak tartotta, és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [51] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [52] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül.
- [53] A Pp. 272. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek akkor tesz eleget a fél, ha a felülvizsgálati kérelemben egyrészt megjelöli konkrétan a megsértett jogszabályhelyet, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést is tartalmilag körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fenti tartalmi követelményekkel (1/2016. (II. 15.) PK vélemény).
- [54] A felperes felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályhelyként kizárólag a Pp. 206. §-át jelölte meg, továbbá utalt a Pp. 146. § (5) bekezdés c) pontjában foglaltakra.

- [55] A Pp. 206. §-nak (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.
- [56] Az eljárási jogszabálysértésre - jelen esetben a Pp. 206. §-ra - alapított felülvizsgálati kérelem nem eredményezheti annak megalapozottságát, mivel ha az eljárási jogszabálysértés megállapítható is, abból nem vonható le következtetés az anyagi jogszabályhely (Kjt. 25. § (2) bekezdés g) pont; 33/A. §) megjelölése hiányában arra, hogy ennek megsértése is megvalósult. A megsértett anyagi jogszabályhely megjelölése nélkül a hivatkozott jogszabálysértés tartalmi körülírása, és az arra vonatkozó jogi álláspont kifejtése mellett sem alapos a felperes felülvizsgálati kérelme a Pp. 272. §-nak (2) bekezdése alapján.
- [57] A felperes felülvizsgálati kérelmében eljárásjogi jogszabálysértésként állította, hogy sérült a közvetlenség elve, mivel a tanúk egy részét kioktatás nélkül, írásban nyilatkoztatták. E körben azonban konkrét jogszabálysértést nem jelölt meg, így ezen felülvizsgálati érveléssel nem volt mód foglalkozni.
- [58] A Pp. 146. § (5) bekezdés c) pontjára figyelemmel állította, hogy részéről nem történt keresetmódosítás, követelését jogszerűen felemelhette. A másodfokú bíróság a keresetet elutasította, így ezen felülvizsgálati hivatkozásnak nem volt jelentősége, különös figyelemmel a Kúria jelen eljárásban elfoglalt jogi álláspontjára is.
- [59] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-nak (3) bekezdése alapján

Záró rész

- [60] A felperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-nak (1) bekezdésén alapul.
- [61] A felperes munkavállalói költségkedvezményére figyelemmel a felülvizsgálati eljárási illetéke az államot terheli az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján.
- [62] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.
- [63] Ez ellen az ítélet ellen a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

, 2020. január 22.

**. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
s.k. előadó bíró, Dr. Gál Attila s.k. bíró**

A kiadmány hitelével:

tisztviselő